ANUL XIII No. 1788 — 4 PAGINI 3 LEI — Joi 22 August 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari 2000

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2 — BUCUREȘTI.
Fondatori E. EMILIAN și E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon: Direcție 3.26.60 / Administrație 3.26.60 / Redacție și Provincie 3.26.69

După un match dramatic Ripensia și Austria la egalitate 3-3 (0-1)

Aspecte

Nimic nu este mai ușor decât să fixezi aspectele unui match, în care spectatorii se plimbă nestingheriți prin tribune, ca mușteleie pe o chelie uriașă. Domnește o atmosferă de sărbătoare provincială, când cetățenii dintr'o mică urbe își dau întâlnire în grădina publică.

Toată lumea se cunoaște, se salută zâmbitor și se bârfește confidențial.

Nimic mai ușor pentru o ureche ageră și pentru un creion sprinten, decât să pescuiască prin marea aceasta a clevetirilor. Toți sunt dispuși să-ți furnizeze glume sau să-ți amintească anecdote sportive pe care le cunoști de zece ani. Redactorului nu-i rămâne altceva decât să-și însușiască spiritele pe ața gramaticală și să semneze satisfăcut la final.

Dar un match mare, asemeni celui de ieri este altceva. Miile de oameni, roiesc ca un uriaș furnicar în jurul tău, tribunele respiră sgomotos la fiecare emotivă bătaie de inimă — gazetarul este un biet ins pierdut în mulțimea care-l amestecă și-l topește într'însa. Publicul nu mai este numai o cifră pusă în ziare ca să impresioneze.

Este o forță care curge dezordonat și furios, ca un torent — țâșnind spumos din colț în colț, nepăsător de legi și de alte mizerii sociale.

O biată fărâmă de apă am fost și eu în valul de funcționari chiuliți dela serviciu, care se agitau în jurul meu, desigur cu mult mai vehement decât se vor prezenta mâine cu scuzele de rigoare în dinți.

Puțin mai la o parte, un vârtej de apă străină. Aproape 50 de americani, care agită bastoane și moravuri yankee, participând cu trup și suflet alături de campionii țării, pe care o vizitează.

— Hallo boys... come on... come on... thake im for a ride...

Nea Titi Barosanul, a fost făcut definitiv knock-out.

Peluza văzută din tribună pare făcută din petece de culori.

Crema de ghete nu și-a făcut încă apariția pe sus. Micile foi volante asvârlite de avion, ar întregi desigur cu ninsoarea lor decorul acestui bal al culorilor și al delirului vocal.

Să vorbim de echipe, căci tocmai

Ștefan Mengoni

(Continuare în pag. II-a)

29.521 lei s'au strâns până aseară pentru Gall

In fine, a sosit și provincia la potou. Incă puțin și gata...

Piatra pe care d. Al. Munteanu, directorul nostru a pornit hotărât să o înlăture din calea lui Ludovic Gall, s'a transformat în câteva zile — nu mai e o greutate, pentru bratul puternic de macara al bunăvoinței publice.

La cei 25.561 lei, care se odihnesc în sertarul secretarului nostru de redacție (Aviz răufăcătorilor — ziarul nostru e lăsat noaptea în paza a patru turci nu prea glumeți) — s'au adăugat pe ziua de ieri încă 3.860 lei.

Subscripția noastră e asemeni unui bulgăre rostogolit pe o coastă înzăpezită. Se mărește pe zi ce trece, culegând în jurul ei numai înțelegere și bunăvoință.

Ieri a fost rândul boxeurilor. Slujitorii «nobilei arte» au pornit furioși la primul sunet al gongului de alamă.

Lucian Popescu, fost campion european la două categorii a depus primul... 200 lei. Box-Carpentier a urmat cu o listă în care desigur specialiștii vor identifica câțiva apreciați amatori.

Apoi o bombă... F. C. Verdun. Cine a auzit de dânsul? Și totuși există — un club proaspăt, format de sigur din oameni cu multă bunăvoință dar cu puține parale, căci nu are nici măcar ștampile.

Și totuși au depus 100 lei. Fericită inimă-sportivă...

Apoi oficial — pe hârtie cu entête și numeroase stampile — A. S. F. C.

Cineva a descifrat repede. — Are să fie ceva...

Și au fost într'adevăr 200 lei.

Distinsul sportiv d. Al. Căpățână a lăsat și dânsul o monedă de argint, pe care A. Nol a țăcănit-o de vreo trei ori pe marginea mesei.

Apoi câțiva îndrăgostiți de football, desigur funcționari care nu vor să știe creditorii că au încasat leafa. — Lista s'a îngreuiat cu încă 250 lei.

Un fost campion ciclist d. Al. Hussar, are și dânsul o sută de lei pentru Gall.

Un teanc de mandate, oferă celui ce le răsfoiește prilejul să pipăie pulsul cald al sportului din provincie... «Pentru primul loc, care va fi desigur al lui Gall.. Dornic de a vedea sportul românesc strălucind în străinătate... Bravo «Gazeta Sporturilor» pentru inițiativa luată»... șialtele multe, multe, o urare mai caldă decât alta.

Cinematograful «Capitol» prin simpaticul domn Gusty prezintă primul — e doar cinematograf de premiere — o hârtie verde și filigramată. Desigur că e bună. Tot ce vine dela «Capitol» e fără îndoială excelent.

Și încă o hârtiuță verde și mătăsoasă. Excelentul sportiv d. Iorgu Ghica, care se înscrie și între concurenții acestei liste cu lei. Lăudabil pentru categoria idividualilor.

Districtul Timișoara aduce 200 lei. Dacă ar fi știut de excelenta

(Continuare în pag. II-a)

Gall se pregăteşte pentru marathonul dela Paris

Duminecă s'a disputat la Sf. Gheorghe un concurs atletic. La reușita acestui concurs a contribuit și Ludovic Gall, merituosul atlet brașovean. Gall se pregătește în vederea marathonului dela Paris, unde va concura alături de cei mai buni atleți din Europa.

Atletul brașovean a găsit nimerit să facă un mic antrenament cu această ocazie. A parcurs distanța Brașov—Sf. Gheorghe de 34 km. în 2 ore și 9 minute, lăsând o excelentă impresie. Pe stadionul orașului a fost ovaționat de public.

Intrebat de corespondentul nostru asupra marathonului dela Paris, Gall a declarat următoarele:

«Este o probă destul de grea pentru mine, întrucât vor fi la Paris cei mai buni atleți în această specialitate.

Pentru a mă putea aclimatiza voiu pleca cu două săptămâni înainte în capitala Franței».

România pleacă fără jucătorii militari?

Până aseară, Federația de football nu reușise să obțină concediile jucătorilor militari astfel că este probabil ca echipa națională să facă deplasarea fără ei.

Cine știe de ei...

De câteva zile Oradea trăește zile de mari frământări. Doi din cei mai iluștri fii ai săi, Covaci și Iuhasz, au dispărut fără urme.

Crezându-se că ar fi vorba de vre-o ispravă a gangsterilor americani, toate granițele au fost strict supraveghiate.

Clubul din care făceau parte dispăruții a dat următorul anunț la gazete: «Pierdut half-centru și inter-dreapta. Răspund la numele de Iuhasz și Covaci. Cine-i va aduce, va primi o bună recompensă».

Toate însă au avut același rezultat negativ.

Disperat, președintele clubului C. A. O. s'a adresat celui mai mare detectiv contimporan. După multe peregrinări l-a găsit în fine și a dat buzna pe ușe:

— Mă numesc Löwenștein. Mi-au dispărut leii, și vreau să mi-i scoateți din piatră!

— Ce e? Ce s'a întâmplat?

— Mi-au dispărut doi jucători!

— Au evadat?

— Nu.

— Atunci nu cred să se reîntoarcă.

— Ce-i de făcut?

— S'o luăm cu binișorul. Primul ce meserie are?

— Half, centru.

— Să-i căutăm prin centrul orașului. Dar al doilea?

— Jumătate dreapta.

— Aha! Și-acum a făcut jumătate la stânga. Dar, apropos. Decând nu i-ați mai văzut?

— De vreo șase zile.

— Și abia acum veniți la mine?

— Nu ne-am alarmat, pentrucă de multe ori chiar când joacă nu se văd.

— Credeți că sunt împreună?

— Da, fiindcă au plecat dela Football-Asociație.

— Aveți vreo bănuială?

— Desigur. In matchul cu Admira, cred că au fost răpiți de farmecul jocului.

— Au mai dispărut vreodată?

— De multe ori. In timpul jocului îi fură somnul.

— Foarte bine. Acum vă rog să-mi spuneți ce semne particulare au?

— Cred că nu mai au niciunul. Au trecut pela Muntele de Pietate, și au lăsat acolo un «semn».

A. NOL

Continuare în pag. II-a

Ploeștenii cer să li se facă dreptate

Până la ședința Consiliului Federal, Tricolorul din Ploești va cere Biroului Federal revizuirea procesului

Victima unei sentințe dată prin surprindere, Tricolorul, gruparea care simbolizează azi sportivitatea sportive ale Ploeștilor, înțelege să revendice dreptatea care i se cuvine cu toată hotărârea. Pentrucă are convingerea, pe care o avem și noi de altfel, că oricât de caracteristice ar fi moravurile în sportul românesc, nu se va putea trece de data aceasta peste un drept câștigat, numai de dragul menținerii în picioare a unei sentințe nemotivată și nedreptățită de vre-un articol de regulament.

Tricolorul din Ploești va cere așa dar în așteptarea întrunirii forului suprem, care este Consiliul Federal, rejudecarea procesului la Biroul Federal, care a dat sentința cunoscută. Și dacă Biroul Federal va cerceta lucrurile de data aceasta cu mai multă luare aminte decât a făcut-o prima oară, nu se poate să nu repună pe ploeșteni în drepturile lor câștigate.

CE URMARI AR PUTEA AVEA PERSEVERAREA IN GREȘALA

Dacă prin absurd se va persevera în greșală trecându-se peste dreptatea evidentă a clubului ploeștean — și noi avem certitudinea că nu se va putea întâmpla așa ceva — Tricolorul din Ploești este decis să se desființeze. Lucrul acesta ni l-au declarat oamenii în măsură să ia hotărâri de asemenea gravitate și cari nu obișnuesc să se joace cu cuvintele. Prin desființarea Tricolorului, club cu state reale de serviciu în footballul românesc, întreaga viață sportivă a Ploeștilor va fi sugrumată. Circa 500 jucători de football vor fi nevoiți să abandoneze sportul favorit, datorită faptului că Tricolorul posedă singura arenă sportivă a orașului. Arenă pentru care oamenii din fruntea acestui club au cheltuit aproape un milion lei.

Peste 20 echipe de football utilizează azi terenul Tricolorului, teren de pe urma căruia viața sportivă a Ploeștilor a luat în ultima vreme un avânt impresionant.

UN PROTEST CU CANTEC

Noi, repetăm, avem convingerea că până în cele din urmă se va face dreptate Tricolorului și prin el Ploeștiului sportiv. Așa că nu se va ajunge la disperația unui club de talia lui, mai ales acum când este în preajma unei fuziuni care-i va mări în mod impresionant puterea de difuzare a sportului în masse.

Dar, atunci când ne-am propus să stăruim prin coloanele noastre să se repare o mare nedreptate făcută unui club cu adevărat merituos, am arătat că există dovezi excepționale de interesante cu privire la modul neregulat în care s'a combinat întreaga afacere.

Azi vom preciza numai că însuși protestul călărășenilor, prima piatră aruncată în casa Tricolorului, a fost cu cântec. El este o capo d'operă de incoherență, și-l vom diseca în numărul de mâine.

Echipa națională pleacă azi în Germania

Din cine se compune lotul. Bindea e indisponibil. Vor pleca Bodola și Szanislo?

Ședința comisiei de selecție

Aseară Comisia de selecție s'a întrunit sub președenția d-lui Colonel Davila.

Luându-se în discuție lotul de jucători cari urmează să joace în Germania și Suedia și după ce s'a verificat forma jucătorilor în ultimile partide de football s'a fixat următorul lot care va pleca în acest turneu:

Portari: Bugariu si Petre Rădulescu.

Fundași: Chiroiu, Albu, Burger.

Halfi: Steinbach, Deheleanu, Iuhasz, Bărbulescu.

Inaintași: Dobai, Vâlcov Petea, Baratky, Beke, Covaci și Szillard.

Azi la orele 9.40 părăsesc Capitala toți jucătorii de mai sus, în afară de Iuhasz și Covaci, cari urmează să plece astăseară împreună cu d. N. Urzică.

In ceeace privește jucătorii militari Bodola și Szanislo II, dacă aceștia nu obțin concediile necesare, va fi luat Ciolac.

După cum am anunțat și într'unul din numerile trecute echipa va fi însoțită de d-nii Alex. Căpățână, Maior Băleanu (Liga de Nord) și Bucur Bârsu.

D. Alexandru Căpățână a primit instrucțiuni din partea Comisiei de selecție și a Biroului Federal cum să formeze echipa în cele 2 matchuri.

Bindea n'a făcut deplasarea dat fiind că e bolnav. In locul ripensistului face deplasarea Szillard, jucătorul Chinezului.

Patru faze ale matchului de eri

MATCHUL RIPENSIA—AUSTRIA IN IMAGINI. Dela stânga la dreapta: Zöhrer, portarul Austriei, se întinde expert, dar balonul, fulgerător expediat de Baratki, lovește bara transversală; în careul Austriei, Sesta — elastic ca o biciușcă — degajează cu Bindea în spate; tot în careul Austriei: Beke privește resemnat curioasa dar sănătoasa degajare a lui Gall; și iată acum o imagine a ceiace am numit «fenomenul Sesta»: Virtuozul fundaș vienez, deși cu statura lui... Ștefan cel Mare, întrece la «cap» cu aproape un metru pe Bindea.